

[Boligministeren.]

læst om dem i det 2. august-notat, som regeringen havde lagt op til forhandling, så altså også det er kendt stof.

Derfor synes jeg, at der var meget forkert i det, hr. Wilhjelm her fremførte.

Jeg vil også godt, for at tage det i samme omgang, sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg må konkludere, fordi fru Kirsten Jacobsen egentlig sagde, at de svar, hun havde fået på de spørgsmål, der var stillet, kendte fru Kirsten Jacobsen i forvejen, at så forstår jeg egentlig ikke forespørgslen.

Jeg vil også mene, at det havde været rart, hvis fru Kirsten Jacobsen så havde hørt efter, hvad jeg sagde i svaret på forespørgslen; så havde det ikke været nødvendigt med et par af de spørgsmål, der blev stillet i anden omgang. Det spørgsmål, der var stillet to gange, både i første og anden omgang, om lejernes stilling, hvis et socialt boligbyggeri rammes af konkurs, er stillet mig af fru Kirsten Jacobsens partifælle hr. Kjerulff-Schmidt for en måned eller halvanden siden, og det er besvaret. Så altså også her er der givet svar på nogle af de spørgsmål, fru Kirsten Jacobsen kommer med.

Jeg vil endelig til fru Kirsten Jacobsen sige vedrørende den redegørelse om Brøndby Strand og 60 mill. kr., at jeg håber, fru Kirsten Jacobsen vil læse aktstykket, som i øvrigt ikke er afvist af finansudvalget, men ligger i finansudvalget endnu, men ikke er færdigbehandlet. Det drejer sig ikke om en ansøgning på 60 mill. kr., det drejer sig om rykning af en rentesikring i en periode, og der er praktisk taget ingen statsudgifter i det. Også det, synes jeg, havde det været rart at fru Kirsten Jacobsen havde sat sig ind i, så vi ikke skal spille tiden på den slags ting her i folketinget, hvad jeg egentlig synes var tilfældet,

Til de øvrige ordførere vil jeg kun sige, at jeg er enig i, at der her ligger en række problemer. De kan betragtes på forskellige måder, de kan også løses på forskellige måder. Jeg har lagt ét forslag til løsning op: det forhandler vi i det naturlige forum, boligforligspartierne, og dér håber jeg at vi kan nå til en løsning på disse ting.

Jeg vil også sige til hr. Christophersen og andre, der har været inde på det, at spørgsmålet om ejerboligens stilling i 1978 klart er

et problem, og det må vi prøve også at finde ud af. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på ejerboligen, da det jo er skatteministerens område, men kun sige, at også dette problem er med inde i de drøftelser, som i øjeblikket føres. Om vi kan finde løsningerne, ja, det må jeg da håbe på.

Til hr. Burgdorf skal jeg ikke andet end sige, at det er klart, at der er forskellige boligformer, og hver boligform koster samfundet noget. Diskussionen om, hvilken boligform der koster samfundet mest, har jo været rejst mange gange. Spørgsmålet er belyst fra forskellige økonomers side, og de tal, jeg senest har hørt, er, at ejerboligen koster samfundet en 5-6 mia kr. pr. år, men det er nok lidt vanskeligt at beregne. Det er muligt, tallet er større, og det er muligt, det er mindre. Jeg synes bare, at man med en vis rimelighed kan sige, at de forskellige boligformer koster nu engang samfundet noget. Jeg vil også godt understrege, at jeg ikke mener, det er forkert, at boligen koster samfundet noget. Jeg anser ikke bare boligen for en almindelig salgsvare, men som en social foranstaltning. Det er en vigtig ting at forsyne folket med boliger af en standard, som vi kan være bekendt, og ikke bare boliger for dagen i dag, men også boliger for fremtiden.

Til hr. Kaj Hansen kun en lille korrektion. Der var ikke mange ting, jeg ikke sådan set kunne tilslutte mig i princippet. Men min beregning, min model både på rentesikringen og på driftslånsaftrapningen er indskrænket til de 2 år, som det, man i øjeblikket forhandler på anden måde, en indkomstpolitisk løsning, drejer sig om. Derfor forskellen på hr. Kaj Hansens og mine tal.

Ja, jeg var måske en lille smule skarp over for hr. Wilhjelm og fru Kirsten Jacobsen, men jeg synes egentlig, at jeg var provokeret til det.

Forespørgeren (Kirsten Jacobsen) (FP):

Jeg har nu ikke forsøgt at provokere ministeren, men jeg vil da godt prøve på at forklare ministeren, hvorfor jeg har stillet denne forespørgsel. Det er bestemt ikke for at provokere ministeren eller for at provokere andre partier her i folketinget.

Når jeg sagde, at mange af de svar, vi fik, kendte vi i forvejen, så vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på, at hovedårsagen